

V sobotu 19. 10. 2019 v odpoledních hodinách proběhla
na místním hřbitově v Klokočné

„Slavnost svěcení hřbitova a sázení lip“

(uvádíme projev starosty)

Vážení spoluobčané,
vážený pane faráři,
vážení hosté, vážené dámy a pánové,

všechny vás srdečně vítám na slavnostním vysvěcení severní části hřbitova v Klokočné, spojené s vysazením 4 lip u příležitosti 101. výročí vzniku samostatné Československé republiky.

Úvodem dnešní slavnosti doslovně odcituji první, úvodní zápis z „Knihy úmrtní obce Klokočné“ založené v roce 1922.

„Jako kostelem, tak i hřbitovem jsme byli přifařeni vždy ku děkanskému kostelu v Mnichovicích, kamž jsme do kostela chodili a chodíme, ale od roku 1922 nepohřbíváme. A proč? Hřbitov v Mnichovicích byl zádušní a svého času snad dosti daleko mimo město založený, ale během času, když se město rozšiřovati počalo, byl i hřbitov novými domy obklíčen a ukázal se býti malým.

Hřbitov se rozšířiti nemohl, že záduší nemělo kolem svůj pozemek a pak, že to již bylo v samém městě. Jednalo se, aby hřbitov byl přeložen za město, což učinili Mnichovičtí sami o své ujmě. Dlouho trvalo hledání nového místa pro hřbitov, a ač se naskytovala bližší místa, zvolili si obecní majetek na „závěrce“ u silnice ku Hrusicům. Protože nový hřbitov tam postaven už jest na opáčné straně naši od nás – od Klokočny, pro tuto jediné vzdálenost usnesli se občané zdejší obce Klokočny, abychom si postavili hřbitov svůj.

„Bylo vyhlédnuto místo a tam kde jest, uznáno místo to za nejvhodnější. Komise od politické správy okresní ze Žižkova místo toto za vhodné uznala a jako hřbitov schválila.

Místo toto nabídnul nezištně tamní rolník pan František Pačes obci.

Hřbitov jest rázu obecního a každý tedy se tam může dát pohřbíti.

Přesto byl požádán místní děkan Mnichovický o jeho posvěcení, což tento – František Čihař – dne 12. listopadu 1922 ochotně vykonal to jest slavnostně posvětil. Bylo to odpoledne v neděli – průvod se seřadil na návsi u zvoničky. Tohoto průvodu se zúčastnila celá obec – i hasiči domácí a byla objednána hudba. Děkan promluvil tam přiměřenou řeč, jež u posluchačů všech zanechala hluboký dojem. Při tom všem poděkoval, kdož se jakýmkoliv způsobem přičinili, aby hřbitov byl vystaven. Byl i posvěcen kříž uprostřed hřbitova stojící a poté jsme se ihned pomodlili za ty, kdož tam první pohřbeni budou. Odpočívajte v pokoji - po boji a světlo věčné ať jim svítí!“

Tento zápis popisuje událost starou bezmála 97 let.

K ní ještě doplním, že první „Plán na stavbu hřbitova“ uvažoval se zřízením 92 hrobek a 124 hrobů, je opatřen kolkem s letopočtem 1919, a hřbitov pokrývá i severní, doposud nevyužívanou část pozemku – na které nyní stojíme.

Až do letošního roku byl hřbitov umístěn pouze na části pozemku parc. č. 106/3, který je celý v katastru nemovitostí veden jako pohřebiště. Je zde umístěno 75 hrobek/hrobových míst, takže prapůvodní záměr se doposud nenaplnil.

Tak jako našim předkům skoro před 100 lety, tak i našemu zastupitelstvu před pár lety „*ukázal se hřbitov býti malým, a usnesli jsme se začít využívat i zbývající – severní část pohřebiště*“.

Nechtěli jsme původně oplocenou spodní část hřbitova nechat zaplnit hroby. To se nám zdálo jako nevhodné. Chtěli jsme zachovat původní malebný ráz hřbitova a více ho nezahušťovat dalšími řadami hrobových míst. Tím ve spodní části zůstává dostatek volné plochy pro setkávání a shromáždění pozůstalých zejména při pohřbech, obřadech, dušičkách apod.

Promýšleli jsme to v období, kdy jsme s panem architektem Ivanem Plickou řešili územní studii veřejných prostranství celé obce, a hřbitov jsme proto do řešení této studie zahrnuli. S polichocením můžu říct, že pan architekt se stal velkým příznivcem a odivovatelem naší obce a že s námi velice přátelsky, a v podstatě průběžně spolupracuje. Po územní studii pro nás vypracoval i zjednodušený projekt severní části hřbitova. Dle tohoto projektu bude v této severní části rozmístěno 16 míst v kolumbáriu, 36 malých urnových

hrobových míst,18 jedno-hrobů a tři dvou-hroby. Využiji toho, že pan architekt je přítomen, a žádám ho o pár slov.

Ing. arch. Ivan Plicka se krátce podělil o své vnímání hřbitovů obecně a o místě samém na Klokočné. Hřbitov vnímá také jako místo zklidnění, rozjímání a setkávání.

Poté opět starosta pokračoval ve svém projevu.

Letos jsme zde zrealizovali kompletně nové drátěné oplocení - jak v původní, tak i v severní části, zrepasovali jsme dřevěné oplocení jižní strany a původní lavičky, vysadili živý plot východní a západní strany, provedli novou mlatovou cestu a na severní straně základový pas pod budoucí kolumbárium. Osadila se i pamětní deska na dnešní den.

Tak jako v úvodu citovaném zápisu kde pan „**Děkan při tom všem poděkoval, kdož se jakýmkoliv způsobem přičinili, aby hřbitov byl vystaven**“, tak i já dnes chci poděkovat všem kdož se jakýmkoliv způsobem přičinili na těchto úpravách a jejich přípravě.

Nyní budeme dosazovat 4 lípy srdčité, k tomu využíváme příležitosti blížícího se 101. výročí vzniku samostatné Československé republiky. Autorem tohoto nápadu spojit několik, pro obec velice významných událostí, je také pan architekt Plicka.

Následně po dosazení líp požádám pana faráře P. Ivana Kudláčka, aby posvětil severní část hřbitova, nově vysazené lípy a i pamětní desku.

Předtím se ale krátce zastavím u blížícího se výročí, k němuž lípy srdčité vysazujeme. Toto výročí bylo v loňském roce všude vzpomínáno, mnoho bylo napsáno a mnoho řečeno. Proto jen stručně připomenu, že v pondělí 28. října 2019 uplyne 101 let od vzniku samostatného Československa, kdy byla na Václavském náměstí v Praze oficiálně vyhlášena samostatnost. Národy bývalého Rakouska-Uherska začaly psát nové dějiny. Washingtonská deklarace – prohlášení, ve kterém Tomáš Garrigue Masaryk načrtl zásady nového československého státu se stala základem vytváření demokratického mnohonárodnostního státu. Ten patřil mezi desítku průmyslově nejvyspělejších zemí světa. Tomáš Garrigue Masaryk byl poté 14. listopadu 1918 zvolen prvním prezidentem samostatné Československé republiky. Tím započala pro náš stát velice významná a mnohdy i pohnutá historie. Lípy srdčité, podtrhuji přívlastek srdčité, jsou vnímány jako stromy

republiky a jejich vysazování bylo vždy symbolické v důležitých okamžicích pro naši zemi, města a obce. Tedy i pro nás.

Žádám přítomné zastupitele, pana architekta a postupně i případné zájemce z řad přítomných, aby napomohli s dosazením těchto stromů symbolickým přihozením zeminy.

Téměř všichni přítomní občané se zapojili a ke stromům symbolicky přiřadili zeminu.

Nyní žádám pana faráře P. Kudláčka o slovo, vysvěcení pohřebiště, lip a společnou modlitbu

Pan farář P. Ivan Kudláček přečetl úryvek z Lukášova evangelia a společně s přítomnými občany se několikrát pomodlil Zdrávas a Otčenáš. Následně vysvětil zasazené lípy, pamětní desku, a celou severní část pohřebiště.

Poté opět starosta pokračoval ve svém projevu.

Zmiňoval jsem pro náš stát významnou osobu prvního prezidenta TGM. Byl to náš „tatiček“ Masaryk, s hlubokým vztahem k lidu, jeho tradicím a zvykům. Je známo, že mezi jeho nejoblíbenější písně patřily lidové písně „Teče voda teče“ a „Ach synku“. Budeme rádi, pokud si je všichni společně na závěr dnešní slavnosti zazpíváme.

Za doprovodu místních „hudebníků“ - trubka (Šárka Machaňová), kytara (Markéta Kallmünzerová) a druhá kytara (Tomáš Bezpalec), si všichni přítomní zazpívali tyto dvě lidové písně.

Poté opět starosta pokračoval ve svém projevu.

Na úplný závěr vás všechny zdvořile žádám o zapsání se do Pamětní knihy, pro vzpomínku na dnešní den.

Děkuji všem přítomným za účast a přeji jen vše dobré

Přítomní občané se postupně podepisovali do Pamětní knihy, využili nabízeného teplého čaje, a ještě dlouho na místě postávali a přátelsky se bavili.

Slavnost byla přítomnými velice pozitivně hodnocena.